

[Fiskeriministeren]

udvidelse af kassen mod nord. Jeg har ikke oplysninger, der sætter mig i stand til hverken at bekræfte eller afkræfte, om de britiske myndigheder omgås med planer om at tilgode sådanne ønsker fra erhvervet.

Til *udenrigsministeren* (28/5 79) af:

Gert Petersen (SF):

»Er det rigtigt, at Danmark på UNCTAD 5-konferencen kun kan forfægte synspunkter på de handelspolitiske områder, for så vidt disse synspunkter falder inden for de af EF fastsatte rammer?«

(Spm. nr. 1029).

Begrundelse.

Det nye Notat (19. maj 1979, side 3) har offentliggjort en side fra instruksens til UNCTAD 5-konferencen om handel og udvikling, som for tiden afholdes i Manila.

Instruksen tyder på, at Danmark ikke blot handlingsmæssigt, men også holdningsmæssigt er bundet af EF-medlemskabet i sine relationer til udviklingslandene inden for den del af handelspolitikken, der omhandles af UNCTAD 5-konferencen.

Ifølge Det nye Notat hedder det i instruksens bl. a.: »Danske synspunkter må forfægtes inden for EFs rammer, og delegationen vil over for tredjelande kun kunne udtale sig i substansspørgsmål på dette område i overensstemmelse med den i EF vedtagne holdning.«

Efter alt at dømme indebærer dette, at Danmark er forpligtet af den holdning, som den franske økonomiminister René Monory gav udtryk for, da han på EFs vegne afviste enhver diskussion om at liberalisere EFs handelspolitik over for udviklingslandene (jfr. artiklen i Det nye Notat, side 3, lørdag den 19. maj).

Det forekommer ufatteligt og groft, at Danmark på denne måde føler sig forpligtet til at bakke op bag enhver afvisning af en diskussion om industrilandenenes protektionisme. Her er tale om et virkeligt tilbageslag i dansk u-landspolitik.

Besvarelse (7/6 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Som medlem af Europa-Parlamentet burde det ikke komme som nogen overraskelse for

hr. Gert Petersen, at handelspolitik i henhold til Romtraktatens bestemmelser er et fællesskabsanliggende. Dette gælder ikke alene i forholdet til udviklingslandene, men også til andre industrilande.

Den fælles handelspolitik udformes gennem løbende forhandlinger mellem medlemslandene, og resultatet heraf udtrykkes af Fællesskabets talsmænd, dvs. Kommissionen eller formandskabet. Gennem disse forhandlinger har Danmark mulighed for at øve indflydelse på EFs fælles holdning, og vi har bl. a. i forbindelse med UNCTAD 5 udnyttet denne mulighed fuldt så meget som andre EF-lande. De synspunkter, som minister Lise Østergaard gav udtryk for på konferencen, har hermed fået en særlig vægt.

Lad mig for en ordens skyld tilføje, at der på UNCTAD 5 er blevet drøftet en lang række spørgsmål af betydning for forholdet mellem udviklingslandene og de industrialiserede lande, hvor EF-landene holder hinanden underrettet om erfaringer og synspunkter, men hvor medlemslandene hver for sig giver udtryk for deres holdning.

Når hr. Gert Petersen i begrundelsen til sit spørgsmål anfører, at den franske økonomiminister René Monory på EFs vegne i Manila skulle have afvist enhver diskussion om at liberalisere EFs handelspolitik over for udviklingslandene, må dette formentlig skyldes, at han er dårligt underrettet. Monory gav på ingen måde udtryk for noget sådant. Tværtimod understregede han, at EF i høj grad føler sig forpligtet til at bevare og videreudvikle et åbent verdenshandelssystem, og at man på mange måder har vist dette i praksis.

Til *statsministeren* (28/5 79) af:

Gert Petersen (SF):

»Vil regeringen afstå fra at forelægge traktaten vedrørende Grækenlands indtræden i EF til ratifikation for folketinget, så længe det græske folk ikke selv gennem en folkeafstemning har godkendt beslutningen?«

(Spm. nr. 1030).

Begrundelse.

Den 28. maj 1979 underskrev man i Athen traktaten om Grækenlands indtræden i EF. Beslutningen herom skal forelægges det græske parlament, hvor Karamanlis-regeringen